

Gang forelaa, thi den danske Befolkning var meget for god til paa den Maade at faa et saadant Præg over sig i Udlandet. Det var den anden Side af min Udtalelse, som jeg dog vil tillade mig at nævne.

Hvad Flertallets Forslag angaar, da ved jeg ikke rigtigt, hvad Flertallet egentlig tilsigter med den anden Del, at Tinget udtaler, at det vil samarbejde med et Ministerium, der støtter sig til Flertallet i dette Ting. Det er jo dog den mest selvfølgelig Ting af Verden, at Tingets Flertal meget gerne vil gaa under Ledelse af et Ministerium, der støtter sig til det samme Flertal; det er, hvis der ikke skal lægges mere deri, noget saa selvfølgelig, at jeg ikke ved, hvorfor Tinget og dets Flertal skulle vedtage en saadan Beslutning. Men Meningen maa formodentlig være, at der skal ligge noget mere deri, og naar man ikke siger dette aabent, er man ude af Stand til at tage ganske bestemt, ogsaa for Fremtiden bindende Stilling dertil, og derfor agter jeg selvfølgelig ikke paa nogen Maade at stemme for det. Jeg finder, at det Forslag, som er stillet fra Højres Side, i Virkeligheden udtrykker den Opfattelse, som ikke alene Højre og frikonservative, men som ogsaa vide Kredse indenfor det forhandlende Venstre og indenfor Reformpartiets Tilhængere omkring i Landet nære, og vi finde derfor, det er rigtigt netop at give denne Opfattelse Udtryk. Men vor afvisende Stilling overfor dette andet Punkt i Flertallets Dagsorden betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke ogsaa meget gerne ville gaa under Ledelse af et Ministerium, der støtter sig til Flertallet. Jeg antager, at hvilket nyt Ministerium der end bliver dannet, og af hvilke forskellige Partier det end bliver sammensat, vil et saadant Ministerium selvfølgelig stræbe af bedste Evne med alvorlig Villie at sætte sig i Rapport til Flertallet her i Salen, vel vidende, at man ikke kan gennemføre noget som helst uden Støtte fra dette Flertal. Og jeg gaar ud fra som givet, at der vil være en saadan Patriotisme i alle Partier, at alle ville være med til støtte et Ministerium — som sagt, af hvilke Partier det end bliver sammensat —, der i denne for Landet vanskelige Situation sætter sig en stor og værdig Op-gave. Dertil ville ganske sikkert alle Partier bidrage.

Formanden: Det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Borgbjerg: Det ærede Medlem, som nu talte, hævdede, at mit Angreb i Fjor paa den daværende Justitsminister udmærkede sig nærmest ved Kvantiteten, medens hans eget udmærkede sig ved Kvaliteten. Jeg tror, det ærede Medlem ganske roligt skulde overlade til andre at udtale denne Dom, det havde været mere passende. Desuden maatte det ærede Medlem, jo nu selv erkende, at der i mit Angreb var to Punkter, hvor det lykkedes mig at gribe Justitsministeren i Løgn, hvad der burde have vakt Tingets og Ministeriets allerstørste Opmærksomhed, hvorimod dette ikke lykkedes det ærede Medlem. Endvidere maatte han erkende, at det, han i Fjor kaldte Insinuationer i mit Foredrag, viste sig senere ikke at være Insinuationer, men at være virkelig dokumenteret alt sammen. (*Ellinger:* Nej, ikke alt sammen!) Ikke alt sammen! Nu vel, jeg har her i Lørdags anmodet om, at alt under den Undersøgelse, der skal foretages, maa blive taget op til den grundigste Undersøgelse, og det skal nok vise sig at staa ved Magt. Netop det, det ærede Medlem i Fjor sigtede til, og som han ikke mente var tilstrækkelig dokumenteret, var hele Baggrunden, Justitsministerens privat økonomiske Misère. Netop det, jeg tillod mig at oplæse et Par Citater af i Lørdags, burde have vakt Ministeriets største Opmærksomhed, saa meget mere som det, hvad jeg ikke vidste den Gang, nu har vist sig, at Ministeriet gentagne Gange fra Bankmænds Side og ad officiel Vej var advaret netop paa dette Punkt.

Det ærede Medlem undskyldte sig, fordi han og et Flertal i hans Parti ikke havde stemt for en Undersøgelse i en Kommission. Han sagde, at det vilde ikke være blevet en upartisk Undersøgelse, medens han antydede, at han derimod kunde være gaaet med til en Rigsretstiltale. Vi antydede netop fra vor Side, at vi ogsaa kunde være gaaede med til en Rigsretstiltale, men der kom ikke Forslag derom fra Højres Side. En Kommission vilde have haft den Ulempe, at Kommissionsflertallet vilde blive taget ud af Tingets Flertal. . . . . (*Formanden* ringer). Jeg havde endnu lidt at sige, men maa altsaa gemme det.

Formanden: Tiden for en kort Bemærkning er udløben.

Deuntzer: Under denne Debat har der været to Spørgsmaal fremme, dels det,